

prima instanță: V. Mihăilă
instanța de apel: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

dosarul nr. 2ra-1828/15

ÎNCHEIERE

15 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Ștefîrță Valentina,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale
de Gestionare a Fondului Locativ nr. 1 împotriva lui Ștefîrță Constantin, Ștefîrță
Elena și Ștefîrță Valentina, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni
„Termocom”, în procedura falimentului, cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2015, prin care au
fost respinse apelurile declarate de Ștefîrță Constantin, Ștefîrță Elena și Ștefîrță
Valentina și menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 30 mai
2014,

c o n s t a t ă

La 03 februarie 2014, ÎMGFL nr.1 a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Ștefîrță Constantin, Ștefîrță Elena și Ștefîrță Valentina cu privire la
încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza contului personal
deschis la ÎMGFL nr.1, pe numele pârâților SA „Termocom”, în procedura
falimentului, a livrat energie termică, însă pârâții, proprietari ai apartamentului nr.
60 str. Dimineții, 48 mun. Chișinău, nu au achitat serviciile prestate, datoria formată
la 01 decembrie 2013 constituind suma de 2 487,28 lei, fapt ce se confirmă prin
informația INFOCOM despre calcularea și achitarea serviciilor
locativ-comunale.

Solicită reclamantul încasarea, în mod solidar, din contul pârâților Ștefîrță
Constantin, Ștefîrță Elena și Ștefîrță Valentina a datoriei în sumă de 2 487,28 lei și
compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 270 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 30 mai 2014 acțiunea
a fost admisă. S-a dispus încasarea, în mod solidar, din contul lui Ștefîrță

Constantin, Ștefîrță Elena și Ștefîrță Valentina în beneficiul ÎMGFL nr. 1 a datoriei în mărime de 2 487, 28 lei și cheltuielilor de judecată în mărime de 370 lei.

La 25 iunie 2014 - Ștefîrță Valentina, iar la 26 iunie 2014 - Ștefîrță Constantin și Ștefîrță Elena, au declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2015 au fost respinse apelurile declarate de Ștefîrță Constantin, Ștefîrță Elena și Ștefîrță Valentina și menținută hotărîrea primei instanțe.

Instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe privind admiterea acțiunii.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, a pus la baza concluziilor sale prevederile art. 59,60 Cod cu privire la locuințe, 14 alin. (1, 2) din Legea condominiului în fondul locativ, art. 17, 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19.02.2002, pct. 8¹ din anexa nr. 7 din regulamentul respectiv, precum și informația despre achitarea serviciilor locativ-comunale, calculul întocmit de ISP „Ruralproiect” a energiei termice consumate prin încălzirea apartamentului nr. 60, str. Dimineții, 48, m. Chișinău, debransat de la sistemul centralizat de încălzire și care aparține pîrîților, conform cărora datoria existentă pentru energia termică prestată la acest loc de consum constituie 2 487,28 lei pentru perioada octombrie 2011- noiembrie 2013.

La data de 08 iunie 2015, în termenul prevăzut de art. 434 CPC, Ștefîrță Valentina a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului recurenta a invocat că nu a achitat facturile prezentate spre plată, pe motiv că nu beneficiază de serviciul de energie termică livrată de „Termocom” SA.

Susține că nu a semnat nici cu ÎMGFL-1 și nici cu „Termocom” SA careva contract de prestare/consum de energie termică, în baza cărora intimatul-reclamant și-a formulat cererea de chemare în judecată. Prin urmare, în opinia recurente nu are nici o obligație față de pîrîți. Consideră pretențiile formulate în acțiune ca fiind neîntemeiate. Invocă că la cantitatea de energie termică livrată centralizată către locatarii blocului locativ nr. 48 din str. Dimineții, mun. Chișinău, achitată de acești integral, se mai încasează lunar, ilegal, suplimentar suma de 33 390,21 lei de la proprietarii locuințelor privatizate, care și-au instalat încălzire autonomă, țevile de tranzit fiind izolate conform proiectului coordonat cu SA „Termocom”.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ștefîrță Valentina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or, recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ștefîrță Valentina ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC,
completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții
Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Ștefîrță Valentina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru